

A NEMZETKÖZI MUNKAÜGYI SZERVEZET ALAPOKMÁNYA^x

AZ ALAPOKMÁNY SZÖVEGE¹

ELŐSZÓ

Mivel az általános és tartós béke csak a társadalmi igazságosság talaján valósítható meg;

És mivel találhatók még olyan munkafeltételek, amelyek sok ember számára olyan igazságtalanságot, terhet és nélkülözést jelentenek, amely a világ békéjét és harmóniáját fenyegető mérvű nyugtalanságot eredményez; és mivel sürgetően szükséges ezeknek a feltételeknek a javítása, például a munkaidő szabályozásával, ideértve a leghosszabb munkanap és munkahét megállapítását is, a munkaerő kínálat szabályozásával, a munkanélküliség megelőzésével, a megfelelő megélhetést biztosító munkabér biztosításával, a munkavállalók szakmai ártalmakkal és megbetegedésekkel és sérülésekkel szembeni védelmével, a gyermekek, fiatalok és nők védelmével, az öregekről és rokkantokról való gondoskodással, a hazájukon kívül foglalkoztatott munkások érdekvédelmével, az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő munkabér elvének elismerésével, a szakképzés és szakmai oktatás szervezésével és más intézkedésekkel;

Ezenkívül, mivel ha bármelyik nemzet elmulasztja a humánus munkakörülmények meghonosítását, az akadályt jelent azoknak a többi nemzeteknek az útjában, amelyek javítani kívánják saját országaik munkafeltételeit;

A Magas Szerződő Felek az igazságosság és emberiség érzésétől, valamint a tartós világbéke biztosításának szándékától indítva, valamint azzal a szándékkal, hogy elérjék a jelen bevezetőben ismertetett célkitűzéseket a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet következő Alapokmányában állapodnak meg:

1. FEJEZET - SZERVEZET

1. cikkely

Alapítás

1. Állandó szervezetet alapítunk ezennel a jelen Alapokmány bevezetőjében, és az 1944. május 10-én Philadelphiában elfogadott, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet célkitűzéseivel és törekvéseivel kapcsolatos Nyilatkozatban kifejtett célok támogatására, amely Nyilatkozat szövege a jelen Alapokmány mellékletekén megtalálható.

^x Forrás: CONSTITUTION of the International Labour Organisation and Standing Orders of the International Labour Conference, INTERNATIONAL LABOUR OFFICE? GENEVA, FEBRUARY 1998

¹ Az Alapokmány 1919-ben készült eredeti szövegét ez idáig g a következők módosították: az 1922. évi módosítás, amely 1934. június 4-én lépett hatályba; az 1945. évi módosító Okirat, amely 1946. szeptember 26-án lépett hatályba; az 1946.évi módosító Okirat, amely 1948. április 20-án lépett hatályba; az 1953. évi módosító Okirat, amely 1954. május 20-án lépett hatályba; az 1962. évi módosító Okirat, amely 1963. május 22-én lépett hatályba és az 1972. évi módosító Okirat, amely 1974. november 1-én lépett hatályba.

Tagság

2. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai azok az államok, amelyek 1945. november 1-én a Szervezet tagállamai voltak és azok az államok, amelyek a jelen cikkely 3. és 4. bekezdésének előírásai alapján válhatnak tagállamokká.

3. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének bármelyik alapító tagállama és bármelyik olyan állam, amelyet az Egyesült Nemzetek Szövetsége Alapokmányának rendelkezései értelmében az Egyesült Nemzetek Szövetsége Közgyűlésének határozatával az Egyesült Nemzetek Szövetségének tagállamai közé felvettek, úgy lehet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállama, hogy közli a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával, hogy hivatalosan elfogadja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában előírt kötelezettségeket.

4. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája olyan szavazás útján is felvehet tagállamokat a Szervezetbe, amikor az ülészakon jelenlévő küldöttek kétharmada, ezen belül pedig az ülészakon jelenlévő és szavazó kormányküldöttek kétharmada támogatja a felvételt. Ez a felvétel azután válik hatályossá, miután az új tagállam kormánya közli a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával azt, hogy hivatalosan elfogadta a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának kötelezettségeit.

Kilépés

5. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet semelyik tagállama sem léphet ki a Szervezetből anélkül, hogy erről a szándékáról ne értesítené a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját. Ez az értesítés két évvel azután válik hatályossá, miután az értesítést a főigazgató kézhez vette, de azzal a feltétellel, hogy a tagállam erre az időre már teljesítette a tagságból eredő összes anyagi kötelezettségét. Amennyiben egy tagállam bármilyen nemzetközi munkaügyi Egyezményt ratifikált, az ilyen kilépése nem befolyásolhatja az Egyezményből eredő, vagy ezzel kapcsolatos valamennyi kötelezettségének az Egyezményben előírt időszakra vonatkozó további érvényességét.

Újbóli felvétel

6. Abban az esetben, ha valamely állam megszüntette szervezeti tagságát, újbóli tagfelvételét illetően értelemszerűen a jelen cikkely 3. vagy 4. bekezdésének előírásai szerint kell eljárni.

2. cikkely

Szervek

Az állandó szervezetek az alábbiak:

- (a) a tagállamok képviselőinek Általános Konferenciája ;
- (b) a 7. cikkelyben leírt összetételű Igazgató Tanács; és
- (c) az Igazgató Tanács által irányított Nemzetközi Munkaügyi Hivatal.

3. cikkely

Konferencia

Ülések és küldöttek

1. A tagállamok képviselői Általános Konferenciájának üléseit szükség szerinti időszakonként, de évente legalább egyszer kell megtartani. A Konferenciát tagállamonként négy képviselő alkotja, amelyek közül kettőnek kormányküldöttnek kell lennie, a másik két küldött pedig az egyes tagállamok munkaadóit, illetőleg munkavállalóit képviselje.

Tanácsadók

2. Mindegyik küldöttet tanácsadók kísérhetik, melyek számukat tekintve nem haladhatják meg az ülés minden egyes napirendi pontjára számított kettőt. Amennyiben a Konferenciának speciálisan nőket érintő kérdéseket kell megtárgyalnia, a tanácsadók közül legalább egynek nőnek kell lennie.

Tanácsadók az anyaországon kívüli területekről

3. Minden olyan tagállam, mely anyaországon kívüli területek nemzetközi kapcsolataiért felelős, mindegyik küldöttéhez további tanácsadóként jelölhet ki:

- (a) olyan személyeket, akiket az ilyen terület képviselőiként nevezett ki az illető terület önkormányzati hatáskörén belüli ügyek tekintetében; és
- (b) olyan személyeket, akiket abból a célból nevezett ki, hogy tanácsot adjanak küldötteinek a nem önkormányzati területekkel kapcsolatos ügyek tekintetében.

4. Két vagy több tagállam közös fennhatósága alá tartozó terület esetében olyan személyek nevezhetők ki, akik az ilyen tagállamok küldötteinek adnak tanácsot.

A nem kormányzati képviselők kinevezése

5. A tagállamok vállalják azoknak a nem kormányzati küldötteknek és tanácsadóknak a kinevezését, akiket azokkal az ipari szervezetekkel egyetértésben választottak ki, amennyiben ilyen szervezetek vannak, amelyek országaikban a legjelentékenyebb képviselő erővel bírnak a munkáltatók, illetve a munkavállalók tekintetében.

A tanácsadók jogállása

6. A tanácsadóknak nincs felszólalási joguk, kivéve ha az a küldött, akinek a kíséretében vannak, ezt így kívánja, és ha a Konferencia elnöke erre a tanácsadókat külön felhatalmazza; a tanácsadók nem szavazhatnak.

7. A küldött az elnökhöz címzett írásbeli értesítésében kinevezheti egyik tanácsadóját helyetteseként való működésre; amíg a tanácsadó ezt a feladatkört tölti be, hozzászólhat és szavazhat.

Meghatalmazások

8. A küldöttek és ezek tanácsadóinak nevét mindegyik tagállam kormányának közölnie kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatallal.

9. A küldöttek és a küldöttek tanácsadóinak meghatalmazását alá kell vetni a Konferencia általi ellenőrzésnek, amely a jelenlévő küldöttek kétharmados szavazatával visszautasíthatja az olyan küldött vagy tanácsadó felvételét, akit megítélése szerint nem a jelen cikkely szerint neveztek ki.

Szavazati jogok

1. Minden küldöttnek joga van egyénileg szavazni az összes olyan kérdésről, amelyet a Konferencia megvizsgál.

2. Ha a tagállamok egyike elmulasztja azon nem kormányzati küldöttek egyikének a kinevezését, akire vonatkozóan kinevezési joga van, a másik nem kormányzati küldött részt vehet és felszólalhat a Konferencián, azonban nem szavazhat.

3. Ha a 3. cikkely értelmében a Konferencia visszautasítja egy tagállam küldöttének felvételét, akkor a jelen cikkely előírásai úgy alkalmazandók, mintha az illető küldött kinevezésére nem került volna sor.

5. cikkely

A Konferencia üléseinek helye

A Konferencia üléseit - amennyiben az előző ülésén maga a Konferencia nem hozott volna más határozatokat, - azon a helyen kell megtartani, amelyet az Igazgató Tanács határozhat meg.

6. cikkely

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal székhelye

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal székhelyének bármilyen módosításában, a jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többségével, a Konferenciának kell döntenie.

7. cikkely

Igazgató Tanács

Összetétel

1. Az Igazgató Tanács ötvenhat tagból áll, amelyek közül:

huszonnyolc képviseli a kormányokat,

tizennégy képviseli a munkáltatókat és

tizennégy képviseli a munkavállalókat.

Kormányképviselek

2. A kormányokat képviselő huszonnyolc személy közül tizet a nagy ipari jelentőségű tagállamoknak kell kinevezniük, tizennyolcat pedig azoknak a tagállamoknak kell kinevezniük, akiket erre a célra választottak ki a Konferencia kormányzati küldöttei, a fent említett tíz tagállam küldötteinek kivételével.

Nagy ipari jelentőségű államok

3. Az Igazgató Tanácsnak, amikor az alkalomszerű, meg kell meghatároznia, hogy kik legyenek a Szervezet nagy ipari jelentőségű tagjai, és olyan szabályokat kell alkotnia, amelyek biztosítják, hogy a nagy ipari jelentőségű tagállamok kiválasztásával kapcsolatos összes kérdést egy pártatlan bizottság vizsgálja meg, mielőtt ezzel kapcsolatban az Igazgató Tanács határozatot hozna. Minden olyan fellebbezés ügyében, amelyet egy tagállam tesz az Igazgató Tanácsnak a nagy ipari jelentőségű tagállamokkal kapcsolatos nyilatkozatát illetően, a Konferenciának kell döntést hoznia, azonban a Konferenciához benyújtott fellebbezés nem

lehet halasztó hatályú a nyilatkozat alkalmazása tekintetében addig az ideig, amíg a Konferencia nem dönt a fellebbezés ügyében.

A munkaadók és a munkavállalók képviselői

4. A munkaadókat képviselő személyeket, illetőleg a munkavállalókat képviselő személyeket a munkaadóknak, illetőleg a munkavállalóknak a Konferenciára küldött küldötteinek kell megválasztani.

Hivatali idő

5. Az Igazgató Tanács hivatali ideje 3 év. Ha az Igazgató Tanács választásaira bármilyen oknál fogva nem kerülne sor ennek az időnek a lejártakor, akkor az Igazgató Tanács az ilyen választások megtartásáig, hivatalban marad.

Üresedések, helyettesítések, stb.

6. Az üresedések betöltésének és a helyettesek kinevezésének módszerét illetően, és más hasonló kérdésekben az Igazgató Tanács határozhat a Konferencia jóváhagyásával.

Tisztségviselők

7. Az Igazgató Tanácsnak időről-időre saját soraiból egy elnököt és két alelnököt kell választania, akik közül az egyik egy kormányt képviselő személy legyen, egy személy a munkaadókat, egy személy pedig a munkavállalókat képviselje.

Az eljárás

8. Az Igazgató Tanácsnak kell szabályoznia saját eljárási módját és meghatároznia saját üléseinek rendjét. Rendkívüli ülést kell tartani, ha az Igazgató Tanács képviselői közül legalább tizenhatan írásban kérik ezt.

8. cikkely

Főigazgató

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak legyen egy, az Igazgató Tanács által kinevezett főigazgatója, aki az Igazgató Tanács irányítása alatt áll, és aki felelős a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal hatékony tevékenységéért és azokért az egyéb feladatokért, amelyeket esetleg ráruháznak.

2. A főigazgatónak vagy helyettesének az Igazgató Tanács valamennyi ülésén jelen kell lennie.

9. cikkely

Személyzet

Kinevezés

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal személyzetét a főigazgatónak kell, az Igazgató Tanács által jóváhagyott szabályzatok szerint kineveznie.

2. A Hivatal munkája hatékonyságának megfelelő figyelembe vételével, amennyire csak lehetséges, a főigazgatónak különböző nemzetiségű személyeket kell kiválasztania.

3. Ezen személyek között bizonyos számú nőnek kell lennie.

A kötelezettségek nemzetközi jellege

4. A főigazgató és a személyi állomány kötelezettségei kizárólag nemzetközi jellegűek. Kötelezettségeik teljesítésekor a főigazgató és a személyi állomány nem kérhet és nem fogadhat el utasításokat semmilyen, a Szervezeten kívüli kormánytól vagy egyéb hatóságtól. Tartózkodniuk kell minden olyan cselekedettől, amely esetleg rossz fényt vethetne a csak a Szervezetnek felelős nemzetközi tisztségviselői pozíciójukra.

5. A Szervezet minden tagállama vállalja, hogy tiszteletben tartja a főigazgató és a személyi állomány kötelezettségeinek kizárólagos nemzetközi jellegét és nem kísérli meg befolyásolásukat kötelezettségeik végrehajtását illetően.

10. cikkely

A Hivatal feladatai

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal feladatai kiterjednek valamennyi olyan témára vonatkozó információ gyűjtésére és szétosztására, amelyek az ipari élet- és munkakörülmények nemzetközi összehangolására vonatkoznak, és különösen azoknak a témáknak a vizsgálatára, amelyeket abból a célból javasolnak a Konferencia elé vinni, hogy ezekkel kapcsolatosan nemzetközi Egyezményeket kössenek, valamint azoknak a speciális vizsgálatoknak az elvégzését, amelyeket a Konferencia, vagy az Igazgató Tanács rendelhet el.

2. Az Igazgató Tanács által adható utasítások szerint a Hivatalnak

- (a) el kell készítenie a dokumentumokat a Konferencia üléseinek különböző napirendi pontjaival kapcsolatban;
- (b) biztosítania kell a kormányok számára, ezek kívánsága alapján, a Hivatal hatáskörébe eső összes megfelelő segítségnyújtást a törvények és szabályzatok megalkotásával kapcsolatban a Konferencia határozatainak alapján, valamint a közigazgatási gyakorlat és ellenőrzési rendszerek javításával kapcsolatban;
- (c) teljesítenie kell azokat a kötelezettségeit, amelyeket a jelen Alapokmány előírásai megkövetelnek tőle az Egyezmények hatékony betartásával kapcsolatban;
- (d) meg kell szerkesztenie és ki kell adnia, az Igazgató Tanács által kívánatosnak vélt nyelveken, azokat a kiadványokat, amelyek a nemzetközi érdeklődésre számot tartó ipari és foglalkoztatási problémákkal foglalkoznak.

3. Általánosságban rendelkezzen más olyan hatáskörökkel és kötelezettségekkel, amelyeket a Konferencia vagy az Igazgató Tanács ruházhat rá.

11. cikkely

A kormányokkal való kapcsolatok

Bármelyik tagállam ipari és foglalkoztatási kérdésekkel foglalkozó minisztériumai közvetlenül tarthatják a kapcsolatot a főigazgatóval az illető kormánynak a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsában lévő képviselőjén keresztül, vagy, amennyiben ilyen képviselő nincs, akkor más olyan erre feljogosított tisztségviselőn keresztül, akit a kormány erre a célra kijelölhet.

12. cikkely

A nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatok

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet a jelen Alapokmány feltételei mellett együttműködik minden olyan általános nemzetközi szervezettel, amely a szakosított kötelezettségekkel rendelkező nyilvános nemzetközi szervezetek tevékenységeinek összehangolásával van megbízva, valamint a vonatkozó területeken szakosított kötelezettségekkel rendelkező nyilvános nemzetközi szervezetekkel.

2. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet megfelelő intézkedéseket tehet annak érdekében, hogy a nyilvános nemzetközi szervezetek képviselői szavazati jog nélkül részt vehessenek tanácskozásaikon.

3. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet megfelelő intézkedéseket tehet az elismert nemzetközi nem kormányzati szervezetekkel, beleértve a munkáltatók, a munkavállalók, a mezőgazdák és szövethozók nemzetközi szervezeteit is, történő, belátása szerinti konzultáció szervezésére.

13. cikkely

Pénzügyi és költségvetési rendelkezések

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet megfelelő pénzügyi és költségvetési megállapodásokat köthet az Egyesült Nemzetek Szervezetével.

2. Az ilyen megállapodások megkötésétől függően, vagy amikor nincsenek ilyen hatályos megállapodások, akkor:

- (a) mindegyik tagállam fizeti a Konferencia vagy az Igazgató Tanács ülésein, az esettől függően, résztvevő küldötteinek és ezek tanácsadóinak, valamint a képviselőinek utazási és ellátási költségeit;
- (b) a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal, valamint a Konferencia vagy Igazgató Tanács üléseinek összes többi költségeit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának kell fizetni a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet általános pénzügyi alapjaiból;
- (c) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet költségvetési összegének jóváhagyását, szétosztását és összegyűjtését a Konferencián jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többségével kell meghatározni, és egy kormányzati képviselőkből álló bizottságnak kell gondoskodnia a költségvetés jóváhagyásáról és a költségeknek a Szervezet tagállamai közötti felosztásáról.

3. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet költségeit a tagállamoknak kell viselniük a jelen cikkely 1. vagy 2. (c) bekezdései alapján hatályban lévő megállapodások szerint. értelmében

A hozzájárulás késedelmes teljesítése.

4. A Szervezet olyan tagállamának, amely a Szervezetnek járó pénzügyi hozzájárulásával hátralékban van, nincs szavazati joga a Konferencián, az Igazgató Tanácsban és egyetlen bizottságban sem, sem pedig az Igazgató Tanács tagállamainak megválasztásakor, amennyiben a hátralék összege eléri, vagy meghaladja a megelőző teljes két évre töle járó hozzájárulások összegét: azonban a Konferencia a jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többségével megengedheti az ilyen tagállam számára a szavazást, amennyiben megbizonyosodik arról, hogy a fizetési kötelezettség elmaradása a tagállam hatáskörén kívül eső körülmények következménye.

A főigazgató pénzügyi felelőssége

5. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója felelős az Igazgató Tanács felé a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet pénzügyi alapjainak megfelelő felhasználásáért.

II. FEJEZET - MŰKÖDÉS

14. cikkely

A Konferencia napirendje

1. A Konferencia valamennyi ülésének napirendjét az Igazgató Tanács határozza meg, figyelembe véve a napirenddel kapcsolatos bármely olyan javaslatot, amelyet valamely tagállam kormánya, vagy a 3. cikkely szerint elismert bármelyik képviseleti szervezet, vagy bármilyen nyilvános nemzetközi szervezet tehet.

A Konferencia előkészítése

2. Az Igazgató Tanácsnak rendelkezéseket kell hoznia egy Egyezménynek, vagy Ajánlásnak az Értekezlet általi elfogadása előtt az alapos technikai előkészítés, és az elsődlegesen érintett tagállamok megfelelő konzultációjának biztosítására, előkészítő konferencia útján, vagy más módon.

15. cikkely

A Konferencia napirendjének és jelentéseinek az eljuttatása az érintettekhez

1. A főigazgatónak a Konferencia főtitkáraként kell tevékenykednie, és úgy kell elküldenie a napirendet, hogy a tagállamok azt 4 hónappal a Konferencia ülése előtt megkapják, és, rajtuk keresztül, a nem kormányzati küldöttek is, amennyiben ilyenek ki vannak nevezve.

2. Az egyes napirendi pontokról szóló jelentéseket úgy kell elküldeni, hogy azt a tagállamok megfelelő időben kapják meg ahhoz, hogy a Konferencia ülése előtt megfelelően tanulmányozni tudják. A jelen előírás alkalmazási szabályait az Igazgató Tanácsnak kell kidolgoznia.

16. cikkely

A napirenddel szembeni kifogások

1. A tagállamok kormányainak bármelyike hivatalos kifogással élhet bármelyik napirendi pont vagy pontok felvétele ellen. E kifogásnak az indoklását egy, a főigazgatónak címzett közleményben kell kifejtetni, akinek ezt a nyilatkozatot el kell juttatnia a Szervezet valamennyi tagállamához.

2. Azok a napirendi pontok azonban, amelyekkel kapcsolatban a tiltakozást benyújtották, nem vehetők le a napirendről, ha a Konferencián jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többséggel ezek megtárgyalása mellett döntenek.

Új napirendi pontok felvétele a Konferencia által

3. Amennyiben a Konferencia Értekezlet a jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többségével (az előző bekezdéstől eltérőleg) úgy határoz, hogy valamely témát a Konferencia elé vitára kell bocsátani, az ilyen témát a következő ülés napirendjére fel kell venni.

17. cikkely

A Konferencia tisztségviselői, szabályzat és bizottságok

1. A Konferenciának egy elnököt és három alelnököt kell választania. Az egyik alelnöknek kormányzati küldöttnek kell lennie, egynek a munkáltatók küldöttjének és egynek a munkavállalók küldöttjének. A Konferenciának saját magának kell szabályzatát meghatározni, és bizottságokat nevezhet ki bármilyen téma megtárgyalására és az erről szóló jelentés elkészítésére.

Szavazás

2. Amennyiben a jelen Alapokmány, vagy bármilyen Egyezmény, vagy a Konferenciát felhatalmazó más okirat, vagy a 13. cikkely értelmében elfogadott pénzügyi és költségvetési megállapodások kikötései kifejezetten másképp nem rendelkeznek, az összes ügyről a jelenlévő küldöttek által leadott szavazatok egyszerű többségével kell dönteni.

Határozatképesség

3. A szavazás érvénytelen, amennyiben a leadott szavazatok száma nem éri el a Konferencián jelenlévő küldöttek számának felét.

18. cikkely

Technikai szakértők

A Konferencia bármely általa kinevezett bizottság mellé szavazati jog nélküli technikai szakértőket rendelhet.

19. cikkely

Egyezmények és Ajánlások

A Konferencia határozatai

1. Ha a Konferencia egy napirendi ponttal kapcsolatos javaslatok elfogadásáról döntött, a Konferenciának kell meghatározni, hogy ezek a javaslatok (a) egy nemzetközi Egyezmény formáját öltse-e, vagy (b), olyan esetekre, amelyekben a téma vagy annak valamelyik aspektusa még nem tekinthető az adott időben megfelelőnek vagy alkalmasnak ahhoz, hogy róla Egyezmény szülessen, egy Ajánlás formáját öltse.

Szükséges szavazat

2. Mindkét esetben a jelenlévő küldöttek szavazatának kétharmados többségére van szükség a végső szavazáskor az Egyezménynek vagy Ajánlásnak a Konferencia általi elfogadásához.

A különleges helyi körülményeket figyelembe vevő módosítások

3. Bármilyen általánosan alkalmazandó Egyezmény vagy Ajánlás szerkesztésekor a Konferenciának megfelelő figyelemmel kell lennie azokra az országokra, ahol az éghajlati viszonyok, az ipari szervezethez tökéletlen szintje, vagy más különleges körülmények az ipari feltételeket nagymértékben eltérővé teszik, és a Konferenciának javasolnia kell azokat a módosításokat, amennyiben ilyenek vannak, amelyek, véleménye szerint, az ilyen országok esetében szükségesek lehetnek.

Hiteles szövegek

4. Az Egyezmények vagy Ajánlások két példányát a Konferencia elnöke, és a főigazgató aláírásával kell, hogy hitelesítsen. Ezen példányok egyikét a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal archívumában kell elhelyezni, a másikat pedig az Egyesült Nemzetek Szövetségének főtitkáránál. A főigazgató az Egyezmény vagy az Ajánlás egy hitelesített másolatát megküldi mindegyik tagállam részére.

A tagállamok kötelezései az Egyezmények tekintetében

5. Egy Egyezmény esetében:

- (a) az Egyezményt mindegyik tagállam megkapja ratifikálás végett;
- (b) mindegyik tagállam vállalja, hogy a Konferencia ülészakájának befejezésétől számított legfeljebb egy éven belül, vagy amennyiben ezen időszakon belül rendkívüli körülmények folytán ez lehetetlen lenne, akkor a gyakorlatilag megoldható legkorábbi időpontban, de semmi esetre sem később mint a Konferencia ülésének bezárását követő 18 hónap elteltével, beterjeszti az Egyezményt az illetékes hatóság vagy hatóságok elé törvényerőre emelés vagy egyéb intézkedés céljából;
- (c) a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját a jelen cikkely értelmében tett azon intézkedésekről, amelyek az Egyezménynek a fenti illetékes hatóság vagy hatóságok elé terjesztését szolgálják, az illetékesnek tekintett hatóság, vagy hatóságok, és azok eljárásának részletes adataival együtt;
- (d) Ha a tagállam megkapja az illetékes hatóság vagy hatóságok hozzájárulását, az Egyezmény hivatalos ratifikálását közli a főigazgatóval, és megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek a fenti Egyezmény előírásainak érvényesítéséhez;
- (e) amennyiben a tagállam nem kapja meg az illetékes hatóság vagy hatóságok hozzájárulását, további kötelezettségek nem terhelik a tagállamot kivéve, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója felé az Igazgató Tanács által megkívánt megfelelő időközönként jelentést kell tennie az Egyezmény által tárgyalt ügyekkel kapcsolatos jogalkotás és joggyakorlat helyzetéről, megmutatva annak mértékét, hogy törvényalkotás, kormányzati intézkedések, kollektív szerződések útján, vagy más módon, milyen mértékben érvényesítették, vagy javasolják érvényesíteni az Egyezmény bármely rendelkezését, és megjelölve azokat a nehézségeket, amelyek az ilyen Egyezmény ratifikálását megakadályozzák vagy késleltetik.

A tagállamok kötelezései az Ajánlások tekintetében

6. Ajánlás esetén:

- (a) az Ajánlást megküldik az összes tagállam számára azon cél szempontjából történő megvizsgálásra, hogy annak a nemzeti törvényhozás útján, vagy más módon érvényt szerezzenek;

- (b) mindegyik tagállam vállalja, hogy a Konferencia ülészakának befejezésétől számított legfeljebb egy éven belül, vagy amennyiben ezen időszakon belül rendkívüli körülmények folytán ez lehetetlen lenne, akkor a gyakorlatilag megoldható legkorábbi időpontban, de semmi esetre sem később mint a Konferencia bezárását követő 18 hónap elteltével, beterjeszti az Ajánlást az illetékes hatóság vagy hatóságok elé törvényerőre emelés vagy egyéb intézkedés céljából;
- (c) a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját azokról az intézkedésekről, amelyeket a jelen bekezdés értelmében tettek annak érdekében, hogy az Ajánlást az említett illetékes hatóság vagy hatóságok elé tárják, az illetékesnek ítélt hatóság vagy hatóságok, valamint az ezek által tett intézkedések részletes adataival együtt;
- (d) az Ajánlásnak az említett illetékes hatóság vagy hatóságok elé terjesztésén kívül a tagállamokat semmilyen további kötelezettség sem terheli, kivéve, hogy jelentést kell tenniük a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója számára az Igazgató Tanács által megkívánt megfelelő időközönként országuk jogalkotásának és joggyakorlatának helyzetéről az Ajánlásban tárgyalt ügyekkel kapcsolatban, bemutatva, milyen mértékben szereztek érvényt, vagy javasolnak érvényt szerezni az Ajánlás rendelkezéseinek, illetve ezen rendelkezések olyan módosításainak, amelyeket szükségesnek tartottak, vagy amelyeket esetleg szükségesnek tartanak végrehajtani azok elfogadásakor vagy alkalmazásakor.

A szövetségi államok kötelezettségei

7. Szövetségi állam esetében a következő előírások alkalmazandók:

- (a) azoknak az Egyezményeknek és Ajánlásoknak a tekintetében, amelyeket a szövetségi kormányzat alkotmányos rendszere értelmében szövetségi intézkedés megtételére tekint megfelelőnek, a szövetségi állam kötelezettségei ugyanazok, mint a nem szövetségi tagállamok kötelezettségei;
- (b) azoknak az Egyezményeknek és Ajánlásoknak a tekintetében, amelyeket a szövetségi kormány alkotmányos rendszere értelmében, egészükben vagy részleteikben, inkább az alkotó államok, tartományok, vagy kantonok intézkedésének megtételére, és nem szövetségi intézkedés megtételére tekint megfelelőnek, a szövetségi kormányzatnak a következőket kell végeznie:
 - (i) a szövetségi alkotmánnyal, és az érintett államok, tartományok vagy kantonok alkotmányaival összhangban hatásos intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy a Konferencia ülésének befejezésétől számított 18 hónapnál nem később ezeket az Egyezményeket és Ajánlásokat az illetékes szövetségi, állami, tartományi vagy kanton szintű hatóságok elé utalja törvénybe iktatás vagy egyéb intézkedés céljából;
 - (ii) az érintett állami, tartományi vagy kantoni kormányzatok hozzájárulásával rendszeres időközönkénti konzultációkat kell szerveznie a szövetségi és az állami, a tartományi vagy kanton szintű hatóságok között annak érdekében, hogy a szövetségi államon belül előmozdítsa az ilyen Egyezmények és Ajánlások előírásainak érvényesítését szolgáló koordinált intézkedéseket;
 - (iii) tájékoztatni kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját a jelen cikkely értelmében tett azon intézkedésekről, amelyeknek az a céljuk, hogy ezeket az Egyezményeket és Ajánlásokat a megfelelő szövetségi, állami, tartományi vagy

kanton szintű hatóságok elé vigyék a megfelelőnek tekintett hatóságok és az általuk tett intézkedések részletes adataival együtt;

- (iv) minden, eddig még nem ratifikált Egyezmény tekintetében jelentést kell tennie a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának az Igazgató Tanács által megkövetelt megfelelő időközönként a szövetségnek, a szövetségi államoknak, tartományoknak vagy kantonoknak az Egyezménnyel kapcsolatos jogalkotásának és joggyakorlatának állásáról, megmutatva annak mértékét, hogy a törvényalkotás, az adminisztratív intézkedések, kollektív szerződések útján, vagy más módon, milyen mértékben érvényesítették, vagy javasolják érvényesíteni az Egyezmény bármely rendelkezését;
- (v) minden ilyen Ajánlás tekintetében jelentést kell tenniük a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója számára az Igazgató Tanács által megkövetelt megfelelő időközönként a szövetségi, a szövetséget alkotó államok, tartományok vagy kantonok jogalkotásának és joggyakorlatának helyzetéről az Ajánlásban tárgyalt ügyekkel kapcsolatban, bemutatva, hogy milyen mértékben szereztek érvényt, vagy javasolnak érvényt szerezni az Ajánlás rendelkezéseinek, illetve ezen rendelkezések olyan módosításainak, amelyeket szükségesnek tartottak, vagy amelyeket esetleg szükségesnek tartanak végrehajtani azok elfogadásakor vagy alkalmazásakor.

Az Egyezmények és Ajánlások hatása a meglévő kedvezőbb rendelkezésekre

8. Bármely Egyezménynek vagy Ajánlásnak a Konferencia által történő elfogadása, vagy bármilyen Egyezmény valamely tagállam általi ratifikálása semmi esetre sem lehet befolyással bármely olyan törvényre, döntésre, szokásra, vagy megállapodásra, amely kedvezőbb feltételeket biztosít az érintett munkavállalóknak annál, mint amelyek az Egyezményben vagy Ajánlásban vannak előírva.

20. cikkely

Bejegyeztetés az Egyesült Nemzetek Szervezeténél

Minden, így ratifikált Egyezményt a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának bejegyzés céljából jelentenie kell az Egyesült Nemzetek főtitkára felé, összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkelyének előírásaival, azonban csak azokra a tagállamokra nézve kötelező, akik azt ratifikálták.

21. cikkely

A Konferencia által el nem fogadott Egyezmények

1. Ha valamely Egyezmény, amely végleges megvitatás céljából kerül a Konferencia , nem kapja meg a jelenlévő küldöttek szavazatainak kétharmados támogatását, a Szervezet bármely tagállamának mindazonáltal joga van arra, hogy ezen Egyezményt illetően maguk között megállapodjanak.

2. Minden Egyezményt, mely esetében ilyen megállapodás született, az érintett kormányoknak jelenteniük kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának, és, bejegyzés céljából az Egyesült Nemzetek főtitkárának, összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának 102. cikkelyével.

22. cikkely

Évenkénti jelentések a ratifikált Egyezményekről

Mindegyik tagállam vállalja, hogy évenként jelentést készít a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal részére azokról az intézkedésekről, amelyeket azon Egyezmények előírásainak érvényesítése érdekében tett, amely Egyezményekhez csatlakozott. Ezeknek a jelentéseknek olyan formában kell készülniük és azokat a részleteket kell tartalmazniuk, amelyeket az Igazgató Tanács e célra megkövetelhet.

23. cikkely

A jelentések megvizsgálása és közlése

1. A főigazgatónak a Konferencia következő ülése elé kell terjesztenie azoknak azon tájékoztatónak és jelentéseknek az összefoglalását, amelyeket a tagállamok közöltek vele a 19. és 22. cikkely értelmében.

2. Mindegyik tagállamnak el kell juttatnia a 3. cikkely céljára elismert képviseleti szervezetek számára a 19. és 22. cikkely értelmében a főigazgatónak eljuttatott információk és jelentések másolatait.

24. cikkely

Kifogások emelése az Egyezmények be nem tartása esetén

Abban az esetben, ha a munkavállalók vagy munkaadók valamely szövetsége bármilyen kifogást emel a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál azzal kapcsolatban, hogy valamely tagállam hatáskörén belül bármilyen tekintetben elmulasztotta volna bármilyen olyan Egyezmény hatékony betartását, amelyhez csatlakozott, az Igazgató Tanács közölheti ezt a kifogást azzal a kormánnyal, amellyel szemben ezt tették, és megkérheti az illető kormányt arra, hogy a tárggyal kapcsolatban belátása szerinti nyilatkozatot tegyen.

25. cikkely

A kifogás közzététele

Ha ésszerű időn belül nem érkezik ilyen nyilatkozat a kérdéses kormánytól, vagy pedig a nyilatkozatot az Igazgató Tanács nem tekinti kielégítőnek, az Igazgató Tanácsnak joga van arra, hogy közzétegye a kifogást és a nyilatkozatot, amennyiben ilyen nyilatkozat tételére sor került.

26. cikkely

Be nem tartással kapcsolatos panaszok

1. Bármelyik tagállamnak joga van panaszt benyújtani a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál, amennyiben nincs arról megbizonyosodva, hogy valamely másik tagállam biztosítja bármely olyan Egyezmény hatékony betartását, amelyet az előző cikkelyekkel összhangban mindketten ratifikáltak.

2. Amennyiben az Igazgató Tanács megfelelőnek tartja, az ilyen panasznak az alábbiakban leírt Vizsgálóbizottság elé történő utalása előtt megkeresheti a szóban forgó kormányt a 24. cikkelyben leírt módon.

3. Amennyiben az Igazgató Tanács nem tartja szükségesnek a panasz közlését a szóban forgó kormányval, vagy abban az esetben, hogyha megtette ezt a közlést, de ésszerű időn belül nem kapott válaszul olyan nyilatkozatot, amelyet az Igazgató Tanács kielégítőnek tart, akkor az Igazgató Tanács egy Vizsgálóbizottságot nevezhet ki a panasz megvizsgálására és az ezzel kapcsolatos jelentés megtételére.

4. Az Igazgató Tanács ugyanezt az eljárást saját kezdeményezésére, vagy a Konferencia egyik küldöttje által hozzá eljuttatott panasz kézhez vétele esetén is alkalmazhatja.

5. Ha a 25. vagy 26. cikkelyből eredő bármilyen ügyet vizsgál az Igazgató Tanács, a kérdéses kormány, amennyiben még nincs képviseltetve a testületben, jogosult képviselő küldésére az Igazgató Tanács eljárásaiban történő részvételre arra az időre, amíg az ügy vizsgálat alatt áll. Az ügy vizsgálatának idejéről megfelelő értesítést kell adni a kérdéses kormánynak.

27. cikkely

Együtműködés a Vizsgálóbizottsággal

A tagállamok vállalják, hogy abban az esetben, ha egy panaszt a 26. cikkely értelmében a vizsgálóbizottság elé utalnak, mindegyikük, legyenek akár közvetlenül legyen érintve a panasz által, akár nem, a bizottság rendelkezésére bocsátják a birtokukban lévő összes olyan információkat, amelyek a panasz tárgyával lehetnek kapcsolatosak.

28. cikkely

A Vizsgálóbizottság jelentése

Miután a Vizsgálóbizottság teljes mértékben megvizsgálta a panaszt, egy olyan jelentést kell készítenie, amely a felek közötti vita eldöntésével kapcsolatos valamennyi ténykérdéssel kapcsolatos megállapításait tartalmazza, valamint azokat az ajánlásokat is, amelyeket a bizottság esetleg megfelelőnek tart olyan lépéseként, amelyeket annak érdekében kellene megtenni, hogy rendezzék a panaszt, valamint azt az időt is, amelyen belül ezeket a lépéseket meg kellene tenni.

29. cikkely

A Vizsgálóbizottság jelentésével kapcsolatos teendők

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának közölnie kell a Vizsgálóbizottság jelentését az Igazgató Tanáccsal és a panaszban érintett minden egyes kormányval, majd közzé kell tétetnie azt.

2. Mindegyik fenti kormánynak 3 hónapon belül tájékoztatnia kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját arról, hogy elfogadja-e, vagy sem a bizottsági jelentésben

lévő ajánlásokat, és amennyiben nem, akkor arról, hogy javasolja-e a panasznak a Nemzetközi Bíróság elé történő utalását.

30. cikkely

Az Egyezmények vagy Ajánlások illetékes hatóságok elé történő bemutatásának elmulasztása

Abban az esetben, ha bármelyik tagállam elmulasztaná a 19. cikkely 5. (b), 6. (b) vagy 7. (b), (i) bekezdései által előírt tennivalókat egy Egyezménnyel, vagy Ajánlással kapcsolatban, bármelyik másik tagállam jogosult az ügyet az Igazgató Tanács elé terjeszteni. Abban az esetben, ha az Igazgató Tanács úgy találja, hogy ilyen mulasztás történt, akkor jelentést kell tennie az ügyről a Konferenciának.

31. cikkely

A Nemzetközi Bíróság határozatai

A Nemzetközi Bíróság, a 29. cikkely értelmében hozzá utalt panasz vagy ügy tekintetében hozott, döntését véglegesnek kell tekinteni.

32. cikkely

A Nemzetközi Bíróság a Vizsgálóbizottság megállapításainak vagy ajánlásainak bármelyikét megerősítheti, módosíthatja vagy az ellenkezőjére változtathatja.

33. cikkely

A Vizsgálóbizottság vagy a Nemzetközi Bíróság ajánlásai végrehajtásának elmulasztása

Abban az esetben, ha bármelyik tagállam az előírt időn belül elmulasztaná a Vizsgálóbizottság jelentésében tett esetleges ajánlások, vagy a Nemzetközi Bíróság határozatában lévő ajánlások teljesítését, az Igazgató Tanács általa ésszerűnek és megfelelőnek ítélt ajánlásokat tehet a Konferencia felé ezek teljesítésének biztosítása érdekében.

34. cikkely

A Vizsgálóbizottság vagy a Nemzetközi Bíróság ajánlásainak teljesítése

A mulasztó kormány bármikor tájékoztathatja az Igazgató Tanácsot arról, hogy megtette a szükséges lépéseket a Vizsgálóbizottság ajánlásainak vagy a Nemzetközi Bíróság határozatában lévő ajánlásoknak a teljesítésére, és arra kérheti az Igazgató Tanácsot, hogy hozzon létre egy Vizsgálóbizottságot állításának ellenőrzésére. Ebben az esetben a 27., 28., 29., 31. és 32. cikkely előírásait kell alkalmazni, és ha a Vizsgálóbizottság jelentése, vagy a Nemzetközi Bíróság határozata a mulasztó kormány javára szól, az Igazgató Tanácsnak azonnali hatállyal javaslatot kell tennie a 33. cikkely értelmében tett bármilyen intézkedés megszakítására.

III. FEJEZET — ÁLTALÁNOS RÉSZ

35. cikkely

Az Egyezmények alkalmazása az anyaországon kívüli területekre

1. A tagállamok kötelezik magukat arra, hogy azokat az Egyezményeket, amelyeket a jelen Alapokmány előírásai szerint ratifikáltak, alkalmazzák azokra az anyaországon kívüli területekre is, melyeknek nemzetközi kapcsolataiért felelősek, beleértve azokat a gyámsági területeket is, amelyek kormányzását ők végzik, kivéve, ahol az Egyezmény tárgya a terület önkormányzatának hatáskörébe tartozik, vagy ahol az Egyezmény nem alkalmazható a helyi körülmények miatt, vagy olyan módosítások alá esik, amelyek az Egyezmények helyi feltételekhez történő alkalmazása érdekében lehetnek szükségesek.

2. Minden tagállam, amelyik egy Egyezményt ratifikál, köteles a ratifikálás után a lehető leghamarabb a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához eljuttatni egy olyan nyilatkozatot, amely az alábbi 4. és 5. bekezdésben megadottaktól eltérő területek tekintetében közli, hogy a tagállam milyen mértékben vállalja az Egyezmény előírásainak alkalmazását, és megadja azokat a részletes adatokat, amelyeket az Egyezmény esetleg előírhat.

3. Minden olyan tagállam, amely az előző bekezdés értelmében nyilatkozatot tett, időről-időre, az Egyezmény kikötéseit figyelembe véve, egy olyan további nyilatkozatot tehet, amely bármelyik korábbi nyilatkozat megállapításait módosítja és érvényes álláspontját rögzíti a fenti területekkel kapcsolatban.

4. Ahol az Egyezmény tárgya bármelyik anyaországon kívüli terület önkormányzati hatáskörébe tartozik, az ezen terület nemzetközi kapcsolataiért felelős tagállamnak az Egyezményt az illető terület kormányának tudomására kell hoznia a lehető leghamarabb abból a célból, hogy a kormány azt törvénybe iktassa, vagy más eljárás céljából. Ezután a tagállam az illető terület kormányával egyetértésben elküldhet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának egy olyan nyilatkozatot, amelyben a fenti terület nevében elfogadja az Egyezmény által támasztott kötelezettségeket.

5. Bármilyen Egyezmény kötelezettségeinek elfogadását tanúsító nyilatkozatot a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója részére a következők küldheti el:

- (a) a szervezet két vagy több tagállama minden olyan terület tekintetében, amely ezek közös fennhatósága alatt áll; vagy
- (b) bármely olyan nemzetközi hatóság, amely az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmánya, vagy más okmány értelmében bármilyen terület kormányzásáért felelős, bármilyen ilyen terület tekintetében.

6. A 4. vagy 5. bekezdés értelmében egy Egyezmény kötelezettségeinek elfogadása magában foglalja az Egyezmény feltételei által előírt kötelezettségek elfogadását az illető terület nevében, és a szervezet Alapokmánya szerinti azon kötelezettségek elfogadását, amelyek a ratifikált Egyezményekre vonatkoznak. Az elfogadási nyilatkozat az Egyezmény előírásainak olyan módosítását írhatja elő, amelyek az Egyezmény helyi viszonyokhoz történő alkalmazásához lehetnek szükségesek.

7. Minden olyan tagállam vagy nemzetközi hatóság, amely a jelen cikkely 4. vagy 5. bekezdése szerinti nyilatkozatot küldött, időről-időre, az Egyezmény kikötéseit figyelembe véve, egy olyan további nyilatkozatot tehet, amely bármelyik korábbi nyilatkozat

megállapításait módosítja, vagy az érintett terület nevében megszünteti az Egyezmény kötelezettségeinek elfogadását.

8. Ha egy Egyezmény előírásait nem fogadják el egy olyan terület nevében amelyre a jelen cikkely 4. vagy 5. bekezdése vonatkozik, akkor az érintett tagállamnak, vagy tagállamoknak, vagy nemzetközi hatóságnak jelentést kell tennie az illető területnek az Egyezmény által tárgyalt ügyekkel kapcsolatos helyzetéről a jogalkotás és a joggyakorlat tekintetében, megmutatva annak mértékét, hogy törvényalkotás, kormányzati intézkedések, kollektív szerződések útján, vagy más módon, milyen mértékben érvényesítették, vagy javasolják érvényesíteni az Egyezmény bármely rendelkezését, és megjelölve azokat a nehézségeket, amelyek az ilyen Egyezmény ratifikálását megakadályozzák vagy késleltetik.

36. cikkely

Az Alapokmány módosításai

A jelen Alapokmány azon módosításai, amelyeket a Konferencia a jelenlévő küldöttek kétharmados szavazati többségével fogadott el, akkor válnak hatályossá, ha a Szervezet tagállamainak 2/3-a ratifikálja, vagy elfogadja ezeket, beleértve azon tíz tagállam közül ötöt, akik, aki az Igazgató Tanácsban a nagy ipari jelentőségű tagállamokat képviselik, a jelen Alapokmány 7. cikkely 3. bekezdése előírásainak értelmében.

37. cikkely

Az Alapokmány és az Egyezmények értelmezése

1. A jelen Alapokmánynak, vagy a tagállamok által a jelen Alapokmány előírásainak értelmében megkötött bármilyen későbbi Egyezménynek az értelmezésével kapcsolatos bármilyen kérdést vagy jogvitát a Nemzetközi Bíróság elé kell utalni döntés végett.

2. A jelen cikkely első bekezdésének előírásai ellenére az Igazgató Tanács olyan szabályokat alkothat és terjeszthet a Konferencia elé jóváhagyásra, amelyek bíróság kinevezését biztosítják egy Egyezmény értelmezésével kapcsolatos mindenfajta olyan jogvita vagy kérdés gyors eldöntés céljából, amelyek az Igazgató Tanács által, vagy pedig az Egyezmény előírásai értelmében odaútolhatók. A Nemzetközi Bíróság minden alkalmazható ítélete vagy útmutatása kötelező a jelen bekezdés alapján alakított bármilyen bíróságra. Az ilyen bíróság által hozott mindenfajta döntést meg kell küldeni a Szervezet tagállamai számára, és ezek ezekkel kapcsolatos bármilyen észrevételét a Konferencia elé kell tární.

38. cikkely

Regionális Értekezletek

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet saját célkitűzéseinek és szándékainak előmozdítása szempontjából kívánatos bármilyen regionális értekezletet összehívhat és bármilyen ilyen célú regionális ügynökséget létesíthet.

2. A regionális értekezletek hatáskörét, funkcióját és eljárását az Igazgató Tanács által készített, és az Általános Konferencia részére megerősítés céljából előterjesztett szabályok határozzák meg.

IV. FEJEZET — VEGYES RENDELKEZÉSEK

39. cikkely

A szervezet jogállása

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet teljes érvényű jogi személyiséggel rendelkezik, különösen a következő hatásköröket illetően:

- (a) szerződéskötés;
- (b) ingatlan-és ingóvagyon szerzés és eladás;
- (c) jogi eljárások megindítása.

40. cikkely

Előjogok és mentességek

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet mindegyik tagállamának területén olyan előjogokat és mentességeket kell, hogy élvezzen, amelyek céljai teljesítése szempontjából szükségesek.

2. A Konferencia küldötteinek, az Igazgató Tanács tagjainak és a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának és tisztségviselőinek hasonlóképpen olyan előjogokat és mentességeket kell élvezniük, amelyek a Szervezettel kapcsolatos feladataik független ellátásához szükségesek.

3. Ezeket az előjogokat és mentességeket a Szervezet által a tagállamok általi elfogadásra készítendő külön megállapodásban kell meghatározni.

FÜGGELÉK

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet célkitűzéseivel és törekvéseivel kapcsolatos Nyilatkozat

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciájának 26., philadelphiai ülészaka a mai napon, 1944. május 10-én ezennel elfogadja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet célkitűzéseiről és törekvéseiről, valamint azon elveiről szóló jelen Nyilatkozatot, amelyek a Szervezet tagállamainak politikáját hivatottak ösztönözni.

I.

A Konferencia újfent megerősíti azokat az elveket, amelyek a Szervezet alapját képezik, különösen a következőket:

- (a) a munka nem áru;
- (b) a szólás és egyesülési szabadság alapvető a töretlen fejlődés szempontjából;
- (c) a bárhol jelentkező szegénység veszélyezteti a bármilyen helyen jelentkező prosperitást;
- (d) a nélkülözéssel szemben vívott harc megkívánja, hogy az a nemzeteken belül lankadatlan erővel, a nemzetek között pedig folyamatos és összehangolt erőfeszítéssel történjen, mely során a munkavállalóknak és munkaadóknak a kormánnyal azonos státuszú képviselői csatlakoznak a kormányokhoz az általános jólét elősegítésére irányuló szabad viták lefolytatása és demokratikus döntések meghozatala céljából.

II.

Miután hisszük, hogy a tapasztalat teljes mértékben igazolta a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában lévő azon megállapítás igazságát, hogy a tartós békét csak a társadalmi igazságosságra alapítva lehet megvalósítani, a Konferencia megerősíti, hogy:

- (a) minden embernek fajtól, vallástól, vagy nemtől függetlenül joga van egyaránt, a szabadság és méltóság, a gazdasági biztonság és az egyenlő esélyek feltételei között, mind anyagi jólétére, mind szellemi fejlődésére;

(b) azoknak a feltételeknek az elérése , amelyek között ez megvalósítható, kell, hogy a nemzeti és nemzetközi politika központi célját képezze;

(c) minden nemzeti és nemzetközi politikát és intézkedést, különösen a gazdasági és pénzügyi jellegűeket ennek fényében kell megítélni és csak olyan mértékben kell elfogadni, amennyiben előmozdítják és nem akadályozzák ennek az alapvető célkitűzésnek az elérését;

(d) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet feladata, hogy ennek az alapvető célkitűzésnek a fényében vizsgálja meg és mérlegeljen minden nemzetközi gazdasági és pénzügyi politikát és intézkedést;

(e) a rábízott feladatok elvégzésekor a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, miután megvizsgálta az összes vonatkozó gazdasági és pénzügyi tényezőt, döntéseibe és ajánlásaiba minden olyan intézkedést bevonhat, amelyet erre megfelelőnek ítél.

III.

A Konferencia elismeri a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet azon magasztos kötelességét, hogy olyan programokat támogasson a világ népei között, amelyek célja az alábbiak elérése:

(a) teljes foglalkoztatottság, valamint az életszínvonal emelése;

(b) a munkavállalóknak olyan munkában történő foglalkoztatása, amelyben valamennyi képességüket és végzettségüket kihasználhatják, és a legnagyobb mértékben járulhatnak hozzá az általános jólétéhez;

(c) e célok elérése érdekében, minden érintettnek megfelelő garancia biztosításával, a képzési lehetőségek és a munkaerő-áthelyezést elősegítő eszközök felhasználása, ideértve a munkaerő-vándorlást és letelepedést.;

(d) olyan bérekkel, keresetekkel, munkaidővel és egyéb munkafeltételekkel kapcsolatos politikák, amelyek úgy vannak kialakítva, hogy a haladás gyümölcseiből mindenki egyformán részesülhessen, illetve minimálbér mindenki számára, aki munkaviszonyban áll és azoknak, akik e politikák védelmére rászorulnak;

(e) a kollektív alku jogának valós tiszteletben tartása, a vezetés és a munkavállalók együttműködése a termelési hatékonyság folyamatos javítását illetően, és a munkaadók és munkavállalók együttműködése a szociális és gazdasági intézkedések előkészítésében és alkalmazásában;

(f) a társadalombiztonsági intézkedések kiterjesztése alapjövedelem biztosítása céljából az összes ilyen védelemre szoruló részére, és átfogó egészségügyi ellátás biztosítása;

(g) a mindenfajta foglalkoztatási ágazatban a munkavállalók megfelelő élet- és egészségvédelme;

- (h) a gyermekek jólétének az anyák védelmének biztosítása;
- (i) megfelelő táplálkozási, lakás- és pihenési és kulturális lehetőségek biztosítása;
- (j) egyenlő oktatási és szakképzési lehetőségek biztosítása.

IV.

Bízva abban, hogy hatásos nemzetközi és nemzeti intézkedésekkel biztosítani lehet a világ termelési forrásainak a jelen Nyilatkozatban kifejtett célkitűzések eléréséhez szükséges teljesebb és szélesebb körű felhasználását, ideértve azokat az intézkedéseket is, amelyek a termelés és fogyasztás kiterjesztésére, amelyek a súlyos gazdasági ingadozások elkerülésére, a világ kevésbé fejlett területeinek gazdasági és társadalmi haladásának előmozdítására, az elsődleges termékek világpiaci árai nagyobb stabilitásának biztosítására, és a nemzetközi kereskedelem magas és állandó szintjének előmozdítására szolgálnak, a Konferencia biztosítja a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet teljes együttműködését azokkal a nemzetközi testületekkel, amelyek felelősséggel bírhatnak e hatalmas feladatban, és valamennyi ember egészségének, oktatásának és jólétének előmozdításában.

V.

A Konferencia megerősíti, hogy ebben a jelen Nyilatkozatban kifejtett elvek teljes mértékben vonatkoznak minden népre bárhol éljen is, és noha ezek alkalmazását az egyes népek által elért társadalmi és gazdasági, fejlettségi szint megfelelő figyelembevételével kell meghatározni, ezek fokozatos alkalmazása a még függőségben élő, illetve az önrendelkezésüket már elnyert népekre olyan ügy, mely az egész civilizált világ számára fontossággal bír.